

**Turun Sanomat 23.10.2025**

**<https://www.ts.fi/kulttuuri/6802911>**

### **Atte Kilpisen Kreutzersonaatti sai yleisön pakahtumaan kaupunginteatterin päänäyttämöllä**

Kreutzersonaatti. Koreografia Atte Kilpinen, tanssi Atte Kilpinen, Heidi Salminen ja Frans Valkama, musiikki Ludwig van Beethoven ja Leoš Janáček, musiikin suunnittelu Laura Vikman, valot ja visuaalinen suunnittelu Tuomas Honkanen ja Jouka Valkama. Vierailuesitys Turun kaupunginteatterin päänäyttämöllä 22.10.

Atte Kilpisen tanssiteos Kreutzersonaatti loisti tyylikkyydellään kaupunginteatterin päänäyttämöllä täpötäyden katsomon edessä. Olen nähnyt paljon tanssia myös ulkomailla, ja tämä teos on kansainvälistä kärkeä. Kilpinen näyttää osaamisensa teknisesti vaativassa koreografiassaan ja luottamalla hänen rinnallaan tanssivien Heidi Salmisen ja Frans Valkaman vahvaan osaamiseen. Kilpisen koreografia on linjakkaan puhdasta, ja klassisen baletin liike sekoittuu nykytanssin vivahteisiin kiinnostavasti. Silti koreografiassa kiinnostavaa ei ole niinkään liike, vaan monisyinen tarina ihmissuhteista, joka kuljettaa katsojaa eteenpäin.

Kilpinen sytyttää kynttilän lavan etureunaan palamaan koko teoksen ajaksi. Hän, Valkama ja Salminen venyttävät liikkeitä läpi loppuun asti sormenpäitä myöten. He tanssivat kaikilla soluillaan. Kolmikön välinen kemia on poikkeuksellisen hienovaraista ja herkkää.

Ludwig van Beethovenin ja Leoš Janáčekin säveltämä musiikki saa tilaa Tuomas Honkasen ja Jouka Valkaman valojen ja visuaalisen suunnittelun ansiosta. Kilpinen ei tyydy koreografina vain tulkitsemaan musiikkia, vaan asettuu leikkisäksi yltyvään dialogiin sen kanssa. Liike hengittää häkellyttävän hyvin musiikin kanssa.

Leo Tolstoin romaaniin perustuva tarina kehittyy monimutkaiseksi kolmiodraamaksi. Tanssijakolmikön ilmaisussa intohimo muuttuu vallankäytöksi ja rakkaus kääntyy epätoivoiseksi omistamisen haluksi. Teoksen edetessä pohdin, kuka rakastuu kehen ja miksi.

Visuaalisesti teos on yksinkertaisuudessaan tyylikäs. Pelkistetty lavastus ja Honkasen ja Valkaman graafinen valaistus korostavat täydellisyyttä hipovia tanssijakehoja. Valkoisen valon kirkkaus vaihtuu verenpunaiseen sävyyn. Puvustuksesta mieleeni jää tanssijoiden lähes alastomuus, joka korostaa liikettä rehellisen paljaasti ja Salmisen elegantti iltapuku, jossa hän tanssii Valkaman kanssa.

Kilpisen energinen soolo teoksen loppupuolella on häkellyttävän taidokas kohta. Siinä liike Valkaman ympärillä purskahtelee lähes hallitsemattomaksi ja koomisiakin piirteitä saavaksi riemuksi rakastumisen pyörteissä. Tunne muuttuu Kilpisen huomattessa, että rakkaus ei olekaan molemminpuolista.

Kreutzersonaatti ei ole helppo teos, mutta kokonaisuus on harkitun ehjä. Kokonaisuus on yhtä aikaa fyysinen ja älyllinen, herkkä ja julma. Teoksen loppu yllättää katsojan ja jää värisemään katsojan kehoon näyttämön pimentyessä. Kreutzersonaatti osoittaa suomalaisen tanssitaiteen elegantin erinomaisuuden. Kilpinen Salmisen ja Valkaman kaltaisine kumppaneineen vie sitä toivottavasti myös maailmalle.

Suvi Satama